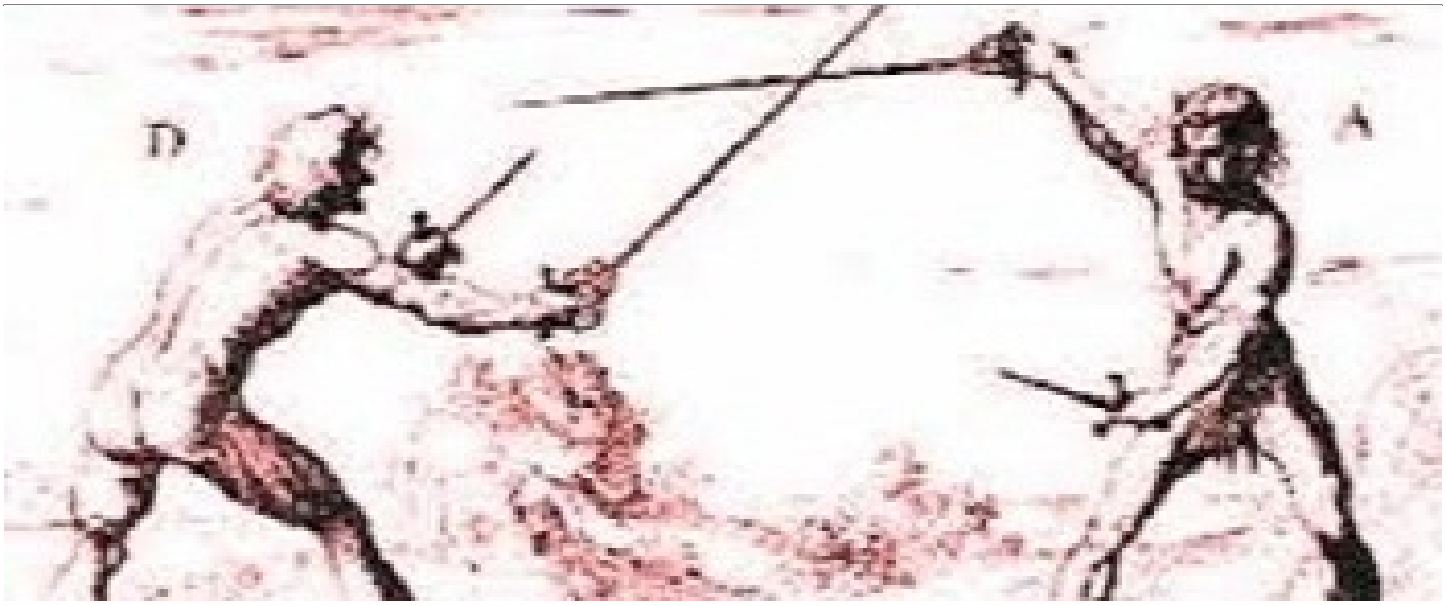

Catalunya, bressol de l'esgrima moderna

Autor:
Data de publicació: 01-05-2010

L'esgrima és l'únic esport olímpic amb orígens catalans. De fet, en els antecedents de l'esgrima com a esport hi ha influències catalanes en les diferents etapes. El 1474, el català Jaume Ponç, va editar el primer tractat d'esgrima conegut arreu del món i que, juntament amb les obres contemporànies de Pedro De la Torre i Diego de Valera, i d'altres de posteriors, van posicionar Espanya al capdavant de la teorització de l'esgrima fins el segle XVI. Els segles XVII i XVIII presenten una marcada influència de les escales italiana i francesa.

El segle XIX és l'etapa en què apareix l'esport modern com a símbol de modernitat per a la burgesia, un esport que és importat pels viatgers catalans a excepció de l'esgrima, practicada a Catalunya com a d'altres països europeus. A mitjans del segle XIX ja es coneix l'existència a Barcelona de diferents mestres d'esgrima, i una de les sales d'esgrima més importants de l'època era la del famós Gimnàs Solé, que fou un dels clubs fundadors de la Federació Catalana d'Esgrima el 4 de maig del 1922.